

Zomaar zomer

Ruud van der Heijden

Kleu-ri-ge bloe-men en kleu-ri-ge vrou-wen, man-nen be-zweet in het kort en het wit
As-falt en au-to's zo-ver je kunt kij-ken, ie-der-een haas-tig op weg naar who knows

O-bers die met bla-den bier lo-pen sjou-wen naar het ter-ras waar de dors-ti-ge zit
gaat als het no-dig is vlot o-ver lij-ken in het ver-keer geeft nooit ie-mand cadeaus

Stran-den vol lie-den die lig-gen te bak-ken, ve-len verbrand en 'n en-ke-ling bruin
Pret-par-ken, tem-pe-ra-tuur veer-tig gra-den, Ef-te-ling, Mon-ni-ken-dam, E-cho-put.

men-sen die fel naar 'n pils zit-ten snak-ken; maar nog veel meer naar hun thuis en hun tuin Zo-maar
'sAvonds dan mag je be-last en be-la-den, fijn weernaar huis met 't jen-ge-lend grut.

zo-mer ple-zie-ri-g zo-veel warm-te op je bast. Zo-maar zo-mer, het

zon-ne-tje haalt al-les uit de kast. Zo-maar zo-mer, haar stra-len stre-len zachtjes je ge-

zicht. Zo-maar zo-mer fijn luie-ren in het zoe-le zon-ne-licht